Vyléčený Brit podrobně popsal, jaké je to být nakažený koronavirem: Byla to nejhorší nemoc, jakou jsem kdy prodělal!

- CZ24 News | 7. března 2020

ČÍNA: Jaké to je, když se člověk nakazí koronavirem, velmi podrobně popsal pětadvacetiletý Brit Connor Reed. Profesí učitel ze Severního Walesu žije a pracuje více než rok v jedné ze škol v čínském Wu-chanu, epicentru nákazy. Loni v listopadu se stal prvním Britem, který se infikoval a překonal plicní chorobu Covid-19, píše server deníku Daily Mail. V době, kdy byl nemocný, toho svět o viru Sars-CoV-2 ještě příliš nevěděl.

Connor Reed měl tu smůlu, že patřil mezi zhruba 20 procent nakažených, kteří mají těžší průběh nemoci. U 80 až 85 procent lidí, kteří se infikují, se nákaza projevuje jako lehké nachlazení a do dvou týdnů jsou opět fit.

„Byla to nejhorší nemoc, kterou jsem prodělal," tvrdí Connor Reed. Měl zimnici, potil se, bolely ho klouby a kosti, pálily oči a trpěl silným kašlem. Své zážitky popsal v deníku den po dni.

Den 1: Je pondělí 25. listopadu. Jsem nachlazený. Kýchám a bolí mě oči. Není to ale tak špatné, abych nemohl pracovat. V Číně učím angličtinu a jsem manažerem jedné školy ve Wu-chanu. Mluvím mandarínsky, práce je zajímavá. Ve zprávách neříkali nic o nákaze ani epidemii. Jsem zřejmě nachlazen a neměl bych nikoho nakazit. Navíc bydlím sám.

Den 2: Bolí mě v krku. Vzpomněl jsem si, jak mě léčila máma, když jsem byl dítě. Smíchal jsem si horkou vodu s medem a to popíjím.

Den 3: Nekouřím a sotva piji. Potřebuji se nachlazení rychle zbavit, abych mohl dál pracovat. Do horké vody s medem jsem si dal whisky. Je to dobré a pomáhá to.

Den 4: Spím jako mimino. Čínská whisky je zjevně lékem na všechny nemoci. Večer si dávám další dávky.

Den 5: Nachlazení je pryč. Naštěstí to nic nebylo.

Den 7: Asi jsem to zakřiknul. Cítím se hrozně. Mám zimnici, všechno mě bolí. V hlavě mi tepe, oči pálí, bolí mě v krku a mám příšerný kašel. Je to asi chřipka, bude potřeba něco víc než jen whisky. Padlo to na mě, a pokud se během noci nestane zázrak, zítra nejdu do práce. Nejde jen o to, že se cítím tak špatně, ale nechci nakazit kolegy.

Den 8: Jsem doma a volal jsem kolegům, že budu pravděpodobně pryč celý týden. Bolí mě dokonce i kosti. Neumím si představit, že se z toho rychle dostanu. Ležím v posteli, dívám se na televizi a snažím se příliš nekašlat, protože mě to hrozně bolí.

Den 9: Ztratil jsem chuť k jídlu.

Den 10: Mám teplotu. Dopil jsem čtvrtlitrovou lahev whisky a necítím se dost dobře na to, abych šel ven a koupil další. Navíc si už nemyslím, že by mi teď horká voda s medem a whisky pomohla.

Den 11: Najednou se cítím lépe, alespoň fyzicky. Chřipka je snad na ústupu.

Den 12: Zlepšení bylo jen přechodné. Chřipka se mi vrátila a udeřila s ještě větší silou. Sotva dýchám. Jen vstát a jít do koupelny je náročné. Sotva lapám po dechu a jsem vyčerpaný. Potím se, doslova hořím. Mám závratě. Je to jako noční můra. Odpoledne se cítím, jako bych se dusil. Nikdy jsem v životě nebyl tak nemocný. Lapám po dechu, a když vydechnu, je to zvuk, jako by se mačkal papírový sáček. To není dobré. Musím k doktorovi.

Cestu taxíkem přežiji. Rozhodl jsem se jít do nemocnice v Čung-nanu, protože tam je spousta zahraničních lékařů. Není to racionální, ale chci, aby se na mě podíval britský lékař. Moje mandarínština je dobrá, takže si můžu zavolat taxi. Je to 20 minut jízdy. Jakmile se tam dostanu, lékař diagnostikuje zápal plic. Pošle mě také na sérii testů. Trvají šest hodin.

Den 13: Do bytu jsme se včera vrátil dost pozdě, až večer. Doktor mi předepsal antibiotika na zápal plic, ale já se zdráhám je brát. Raději bych nemoc porazil tradičními prostředky, pokud budu moci. Pomáhá mi ale to, že vím, co mi je. Je mi jen 25 let, jsem zdravý, není důvod k obavám. Takže si udělám inhalace. Do horké vody dám tygří mast, přehodím si přes hlavu ručník a inhaluji. Kdyby to nezabralo, mám v rezervě antibiotika.

Den 15: Všechny dny jsou rozmazané.

Den 17: Cítím se trochu lépe, ale nechci se unáhlit. Podobné zlepšení jsem zažil už dřív.

Den 19: Je mi dost dobře na to, abych se dostal z domu a koupil další tygří mast na inhalace. Už se mi vrátil čich, takže vím, co sousedé vaří. A vrací se mi po dvou týdnech chuť k jídlu.

Den 22: Doufal jsem, že se dnes vrátím do práce, ale smůla. Zápal plic sice ustoupil, ale tělo mě bolí, jako by mě přejel parní válec. Bolí mě hlava a také uši.

Den 24: Halleluja! Konečně je mi líp. Kdo mohl tušit, že je chřipka tak příšerná?

Den 52: Nemocnice mi oznámila, že jsem byl infikován novým typem koronaviru. Měl bych být rád, nyní už tuto nákazu nemohu chytit, jsem imunní. Když opustím byt, musím ale nosit roušku jako všichni ostatní, jinak riskuji zatčení. Čínské úřady se velmi snaží omezit šíření nákazy.

Connor Reed se pozastavuje nad hysterickými zprávami, které se objevují v západním tisku. Směje se těm, které popisují, jak se na rybím trhu prodávají exotická masa, například z netopýra. „Nikdy jsem tam nic takového neviděl. Je to stejné, jako když New York Post napsal, že: ‚britský učitel porazil

koronavirovou nákazu horkou whisky s medem‘,“ uzavřel.